நல்லாசிரியன்

உபாத்தியாயர்கட் கெனவே உலவிவரும்

மாதாந்தச் செந்தமிழ்ப் பத்திரிகை

வயது - 7 | 1911௵ ஜூன்௴ | மாதம் 1

OUR SEVENTH YEAR

ஏழாம் ஆண்டு

நல்லாசிரியனுக்கு ஆறும் ஆண்டு முடிவுற்றது; ஏழாம் ஆண்டு தொடங்கிற்று. ஆறும் வருடத்தில் ஆசிரியத்தன்மை நன்கு நடத்த ஆரம்பித்த ஆசிரியன் ஏழாம் வருடத்தில் ஏற்றமுறுவான் என்பதில் ஓர் ஐயப்பாடு முண்டோ.

நல்லாசிரியன் 'முயற்சி திருவினை யாக்கும்' என்னும் உறுதி யுரையைக் கடைப்பிடித்து, சென்ற ஆறு யாண்டுகளாக பலரிடத்தும் சென்று உலவி வரவும் பலரும் அவனை அன்புடன் ஏற்பாராயினர்; சிறக்க எடுத்துச் சீராட்டும் செவிலித் தாயரும் பலர் சேர்ந்திருக்கின்றனர்.

நல்லாசிரியன் ஒருவனே எலிமென்டரிப் பாடசாலை உபாத்தியாயர்களுக்கு உற்ற நண்பனாக உலவிவருதல் அனைவரும் அறிந்த

விடியம். உபாத்தியாயர்கள் தம் முயற்சி குன்றுவாறு அவனை இவ் வருடமும் ஏற்று மகிழ்வார்கள் என்று நம்புகின்றோம்.

நல்லாசிரியன் இடையூறு படாமல் மாதந்தோறும் வெளி வருவது அனைவரும் அறிவர். ஆயினும் சிலமாதங்களின் இறுதியில் வந்தமை மிக விசனிக்கத்தக்கதாம். அது பத்திராதிபருக்கு நேர்ந்த அசந்தர்ப்பங்களால் நேர்ந்தமையின் நண்பர்கள் பொறுப்பார்களாக.

நல்லாசிரியனுக்கு விஷய தானஞ் செய்தோர் பலர். இவர் களில் பெரும்பாலார் உபாத்தியாயர்களே. இது ஒரு நல்ல சூச கமே. ஆயினும் அவர்கள் சென்ற மாதம் அனுப்பிய விண்ணப்பத் தைக் கவனிப்பாராக.

நல்லாசிரியன் இவ்வருடம் தனக்கு விஷயதானம் செய்த நண்பர்களுக்கும் மாற்றுப்பத்திரிகை அனுப்பிய சகோதரர்களுக்கும் மனமுவந்த வந்தனம் புரிய உரிமை யுற்றிருக்கின்றான்.

விஷயதானஞ் செய்தோர்

ம-ா-ா-ஸ்ரீ,

,, V. S. ஆள்வார் ஐயங்கார்,
Kindergarten Superintendent, Progressive Union School, Madras.

,, P. இராமானுஜாசாரியார்,
Sub. Asst. Inspector of Schools, Tiruvellore.

,, C. S. இரங்கசாமி ஐயங்கார், B.A., L.T.,
Secretary, Elementary Teachers' Association, Madurantakam.

,, M. V. கிருஷ்ணராஜு,
Hd. Master, Elementary School, Murungapat.

,, P. குப்பு கவுண்டன்,
Hd. Master, P. P. Upper Primary School, Arumbavur,

Mr. T. A. EGZAMIAR,
1st Asst. Master, Hindu Board Elementary School, Puliangudi, Tinnevelly (Dt.)

,, கேப்ரியல் மாபென்,
Headmaster, B. G. M. Higher Elementary School, Udipi.

ம-ா-ா-ஸ்ரீ, C. V. சண்முக முதலியார்,
Headmaster, Board Sessional School,
Chingleput Dt.

OFFICE OF THE REGISTRAR OF ... 24 JUL 1911 MADRAS.

,, A. சங்கரலிங்கம் பிள்ளை, B. A.,
Sub-Editor, The Hindu, Madras.

,, S. சிவராம ஐயர்,
Mahajana High School, Erode.

,, R. சுப்பய்யர்,
Asstt. Master, Board Elementary School, Kalugumalai,
(Tinnevelly Dt.)

,, S. சுப்பிரமணிய ஐயர்,
'Trained Teacher,' Komal (Via) Kuttalam.

,, C. சேஷாசலம்.

,, R. திருமலை,
Teacher, Elementary School, Kalangal.

,, V. S. நடராஜ ஐயர்,
Schoolmaster, Municipal Elementary School,
Pasupathipalayam.
Pirambalur Taluq, Trichy.

,, G. A. நடேசன், B. A.,
Secretary, South Africa Conference,
Madras.

,, V. K. நாராயணசாமி ஐயர், B.A. L.T.,
Hd. Master, Govt. Training School, Saidapet.

,, C. நாராயண ஐயர்,
Special Deputy Farm Manager.

,, R. V. பத்மநாப ஐயர்,
Headmaster, Elementary School, Kasipalayam.

,, A. L. பத்மநாப ஐயர்,
Hd. Master, Board School, Arumugamangalam

,, R. V. பத்மநாப ஐயர்,
Hd. Master, Elementary Aided School &
Secretary, Teachers' Association, Gobichettypalayam.

,, S. பாக்யநாத பிள்ளை,
Headmaster, E. L. M. School, Mettupatti, Trichy.

,, P. பார்த்தசாரதி நாயகர், B.A., B.L.,
Sub Asstt. Inspector of Schools.

Mr. A. C. பார்பர்,
கவர்ன்மென்ட்டு தாவர சாஸ்திரி.

ம-ா-ா-ஸ்ரீ, A. மஹாதேவ சாஸ்திரி,
Ag. 1st. Asst., Board Rural School, Margalampet, Virddachalam.

,, T. K. ராமசந்த்ர சாஸ்திரியார்,
Teacher, R. V. College, Tirukkalar, Karuppakilar Post, Tanjore Dt.

,, T. வடிவேலு,
Princess of Wales Hindu Girls' School, Thiruvannainallure.

,, R. வாசுதேவ ராவ்,
Head-master, L. F. School, Kattubettu, B. O. Nilgiris.

,, P. S. வீரராகவாசாரி,
2nd Asst. Master, Board Elementary School, Rettani.

,, C. S. வெங்கஸாமி ராவ்,
1st. Asst., Board Elementary School, Olakkai, South Arcot.

,, K. வேங்கடராம ஐயர், B. A.,

,, V. B. ஸங்கமேஸ்வரம்,
Supervisor of Schools, Dharapuram Range.

Mr. H. C. ஸாம்ப்ஸன்,
Deputy Director of Agriculture.

ம-ா-ா-ஸ்ரீ, N. ஸ்வாமிநாதன், B.A., L.T.,
Sub-Asst. Inspector of Schools, Madras Range.

,, M. V. ஷண்முக சுந்தரம் பிள்ளை,
Headmaster, Board Elementary School, & Secretary to the Teachers' Association, Eppodumuntrum.

,, R. ஸ்ரீநிவாச ஐயர்,
Hd. Master, Hindu Elementary School, Malaithiruvengadanathapuram.

,, M. S. ஸ்ரீநிவாசாசாரி,
Headmaster, Board School, Kanai, Perumbakam Post, Venkatesapuram, S. I. Ry.

,, P. ஸ்ரீநிவாசன்,
Hd. Master, Elementary, Upper Primary School, Viruthanganallore, Chidambaram (Tq.)

பத்திராதிபர்.

SIMPLE TALKS ON PLANTS

தாவரம்

"சாமி! சரியான வேளைக்கு நானும் வந்தேன். நீ சொல்லுகிற விஷயங்களைக்கவனித்தால் எனக்கு அதிக ஆச்சரியம் உண்டாகிறது. ஒன்றுமில்லை என்று தள்ளிவருகிற தாவரத்தைப்பற்றி நீ விவரிக்கிற ஒவ்வொரு விஷயமும் விசித்திரமாக இருக்கிறதே. உன்னை விட்டுப் போவது எனக்கு விசனமாக இருக்கிறது. இருக்கட்டும், பொழுது போகிறது; இன்று என்ன விஷயம் கற்றுக்கொண்டு வந்தாய்? சொல்" என்றான் முத்து.

"சொல்கிறேன்வா, உனக்குச் சொல்வதற்காகவே உபாத்தியாயர் கற்பிக்கும்போது அதிக ஊக்கமாகக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தேன். இடையில் கோவிந்தன் என்னோடு ஏதோ பேசவந்தான். அவன் சொல்லை நான் காதில் போட்டுக்கொள்ளவேயில்லை. அவனோடு பேசினால் பாடம் அம்பலந்தான்" என்றான் சாமி.

"நல்ல காரியம் செய்தாய்! நீ வீண் காலம் கழித்து வந்தால் என்பாடும் விசனந்தான். சரி, இன்றும் தோட்டத்திற்குப் போக வேண்டியதுதானே?" என்றான் முத்து.

"அதற்கென்ன சந்தேகம், ஆனால், நான் சும்மா சொல்லி விடுகிறேன் தெரிந்துகொள்ளுகிறாயா?" என்று கேட்டான் சாமி.

"முடியாது, முடியாது, இந்த விஷயம் சொன்னால் தெரிந்துகொள்வதன்று. எல்லாம் கண்ணால் பார்த்தால்தான் தெரியும்; வா போவோம் தோட்டத்திற்கு" என்றான் முத்து.

"நீ அப்படி வா, நான் வீட்டிற்குள் போய் வருகிறேன்" என்றான் சாமி.

(இருவரும் தோட்டத்திற் கூடினர்)

"நேற்று வேர்களின் விதங்களைப்பற்றிக் கூறினேனல்லவா இன்று அவை செய்யும் வேலைகளைச் சொல்லுகிறேன் கேள். வேரின் வேலை என்ன நீயே சொல் பார்ப்போம்" என்றான் சாமி.

"வேர்கள் மரத்தைத் தாங்கிக் கொண்டு, அது கீழே விழாமல் காக்கின்றன; மரத்திற்கு உணவைத் தேடிக் கொடுக்கின்றன" என்றான் முத்து.

சரிதான், மரத்துக்கு வேண்டிய உணவை வேர்தான் தேடித் தருகின்றது என்று உனக்கு எப்படித் தெரியும்? என்றான் சாமி.

"தெரியாமலென்ன, நாம் வேரில் தானே தண்ணீரை ஊற்றுகிறோம். அதுவுமின்றி வேரைப் பிடுங்கிவிட்டால் செடி பட்டுப் போகிறதே இதனால் தெரியவில்லையா" என்றான் முத்து.

"வேர் இன்ன விதமாய் உணவைக் கிரகிக்கிறதென்று உனக்குத் தெரியவில்லை, தண்ணீரை வேரில் ஊற்றினால் தலைக்கு எப்படி ஏறுகிறது என்பதை யோசித்துப்பார்" என்றான் சாமி.

"எனக்கு அது தெரியவில்லை; சரியாகச் சொல் கேட்டுக்கொள்கிறேன்" என்றான் முத்து.

"சரி, இந்த இரண்டு தம்ளரையும் எடுத்துக் கொண்டுபோய் ஒரே அளவாகத் தண்ணீர் மொண்டு கொண்டுவா. தண்ணிர் அளவு சரியாய் இருக்கட்டும். ஒரு தம்ளரை இங்கே வை. இப்போது நான் என்ன செய்கிறேன் பார். இதோ ஒரு கண்ணாடிக் குழையைத் தண்ணீரில் நிறுத்துகிறேன். தண்ணீர் எந்த அளவில் இருக்கிறது சொல் பார்ப்போம்" என்றான் சாமி.

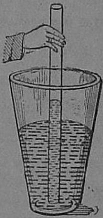

"இதென்ன, தம்ளரில் உள்ள தண்ணீர்மட்டத்திற்கு மேல் குழையில் ஏறியிருக்கிறது" என்றான் முத்து.

"சரி, இதையும் கவனி, இதோ வேறு தம்ளரில் வேறொரு குழையை நிறுத்துகிறேன். இப்போது தண்ணீர் எந்த நிலையில் இருக்கிறது? இரண்டையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்துச் சொல்" என்றான் சாமி.

"ஆமாம் முன் குழையில் இருப்பதைவிட அதிகமாக இந்தக் குழையில் தண்ணீர் ஏறியிருக்கிறது. ஆனால் கண்ணாடிக் குழை அதைவிட இது சிறுத்து இருக்கிறது." என்றான் முத்து.

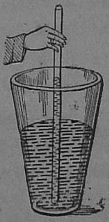

"நீ மிகவும் புத்திசாலி. நன்றாகக் கவனித்தாய். தொளையுள்ள பொருள்களில் நீர் மேலே ஏறும். தொளை எவ்வளவுக்கு எவ்வ

ளவு சிறுத்து இருக்கிறதோ அவ்வளவுக்கு அவ்வளவு தண்ணீர் மேலுக்கு ஏறும். அதற்கு இன்னொரு திருஷ்டாந்தம் காட்டுகிறேன். அந்த தம்ளரை எடு; அதில் கொஞ்சம் கற்பூரத் தைலத்தை விட்டு இந்தப் பிரப்பங் கழியை அதில் நிற்கவை. பிறகு தீக்குச்சியைக் கிழித்துப் பிரம்பின் மேல் முனையில் காட்டு, என்ன செய்கிறது பார்" என்றான் சாமி.

"ஆமாம், அது பற்றிக்கொண்டு எரிகிறது. என்ன ஆச்சரியம்! இது எப்படி எரிகிறது? சொல்" என்றான் முத்து.

"நான் இதை முதலில் பார்க்கும்போது எனக்கும் ஆச்சரியமாகத்தான் இருந்தது. இதன் காரணம் தெரிந்தால் சந்தோஷமாக இருக்கும். தொளையுள்ள பொருள்களில் திரவபதார்த்தம் மேலே ஏறும் என்பது உனக்குத் தெரியுமே. பிரம்பில் சிறு துவாரம் ஊடுருவிச் செல்கிறது. பிரம்பின் ஒரு முனை தைலத்தில் இருக்கிறதினால், தைலம் பிரம்பிலுள்ள தொளையின் வழியாய் மேலே ஏறுகிறது. மேலே தீயைக் காட்டினால் பற்றிக்கொண்டு எரிகிறது" என்றான் சாமி.

"சரிதான், சரிதான், இந்த நியாயம் தெரிந்த பிறகு சமாதானமாக இருக்கிறது. இதற்கும் வேருக்கும் என்ன சம்பந்தம்?" என்றான் முத்து.

"சொல்கிறேன் கேள், பிரம்பிலிருக்கும் தொளையைக் காட்டிலும் இன்னும் நுட்பமான தொளை வேரின் முனையில் இருக்கிறது. வேர் அதன் வழியாய் நாம் ஊற்றும் நீரையும், பூமியிலுள்ள சாரத்தையும் கிரகித்து மரமெங்கும் பரவச் செய்கிறது. இதுதான் வேரின் முக்கியமான வேலை" என்றான் சாமி.

"சரிதான் தெரிந்துகொண்டேன். எனக்குள்ள சந்தோஷம் இவ்வளவென்று சொல்ல முடியாது. எல்லாவற்றையும் மறவாமல் எனக்குச் சொல்லுகிறாயே அதற்காக அநேக வந்தனம்" என்றான் முத்து.

"சரி, இருக்கட்டும். இன்று இவ்வளவுதான் பாடம் நடந்தது. நாளைக்கு மற்றதும் சொல்லுகிறேன் போய்வா" என்றான் சாமி.

பத்திராதிபர்.

PRACTICAL TEACHING.

போதனையை சாதனையால் காண்பி

முற் காலத்தில் சுமார் 20 வருஷங்களுக்கு முன்னால் எலிமென்டரிப் பாடசாலை வகுப்பினர்களுக்கு முக்கியமாய் வாசிக்கவும், எழுதவும், கணக்குப் போடவும், தெரிந்திருந்தால் போதுமானது என்று வித்தியா இலாகா அதிகாரிகள் குறிப்பிட்டிருந்தனர். அதற்குப் பிறகு சிறுவர்களுக்கு இயற்கைப்பாட சம்பந்தமான சில விஷயங்களைப் போதிக்கும்படியும், கிண்டர்கார்ட்டன் தொழிலை செய்யும் படியாயும் அதிகாரிகள் ஏற்பாடு செய்திருந்தார்கள். இந்தப் பாடங்களினால் பிள்ளைகளின் உற்றுப்பார்க்கும் சக்தி, கவனிக்கும் சக்தி, யோசிக்கும் சக்தி, ஞாபகசக்தி, பாவனை சக்தி முதலான மனோசக்திகள் ஓரளவாய்ப் பலப்பட்டுக்கொண்டு வருகின்றன.

இப்பாடங்களை முன்னிருந்த பழைய உபாத்திமார்கள் எப்படி அறிவதென்றும், போதிப்பதென்றும் கலங்கிக் கொண்டிருக்கையில் துரைத்தனத்தார் பரீக்ஷை அதிகாரிகளைக் கொண்டு ஓரிடத்திற்கு உபாத்திமார்களை ஒன்றுகூடி வரச்செய்து மேற்படி பாடங்களின்மீது உபந்நியாசங்கள், மாதிரிப்பாடங்கள் கொடுத்துக் கொண்டு வந்தார்கள். உபாத்திமார் இதைக்கவனித்தும் கவனியாமலும் அரைகுறையாய்ப் போதித்துவந்தார்கள். பரீக்ஷை அதிகாரிகள் பாடங்களின் கேவலஸ்திதியை யறிந்துகொண்டு உபந்நியாசங்கள், மாதிரிப் பாடங்கள் தவிர, ஆங்கிலேய பாஷையிலிருந்து மேற்படி பாடங்களை சுலபமான தமிழ் நடையிலும் திருப்பி பல புஸ்தகங்களாகப் பிரசுரித்தும், பள்ளிக்கூடங்களுக்கு விற்பனை செய்தும் வந்தார்கள்.

இப்போது உபாத்திமார்களுக்கு முன்னிருந்த கலக்கம் முழுவதுமே நீங்கிப்போய் விட்டதென்று மேற்படி பாடங்களை பிள்ளைகளுக்கு பல சாதனங்களைக்கொண்டு விளக்கிக் காணபிக்காமலே, அலுப்புக்கு ஆற்றமாட்டாமல் இன்னம் குருட்டுப்பாடமாய் நடத்திக்கொண்டும், விஸ்தரிக்காமல் கரும்பலகையில் எழுதிப் போட்டும், முன் பிள்ளைகளுக்கிருந்த மனோசக்திகளைக்குறைத்துக் கொண்டும் வரக்காரணமாயிருக்கிறார்கள். இன்னம் கொஞ்சக்

காலமான பிறகுகூட மேற்படி புஸ்தகங்களை வரவழைத்து பிள்ளைகளுக்குக் கொடுத்து படிக்கவிடுவார்கள் போலும். இப்படியிருந்தால் பிள்ளைகளுடைய மனோசக்திகள் பலவீனப்பட்டு நாளடைவில் க்ஷீணித்துப்போகும் என்பதற்கையமில்லை. பிள்ளைகளுக்கும் நமக்கும் பரீக்ஷை அதிகாரிகளுக்கும் மானேஜர்களுக்கும் துரைத்தனத்தாருக்குங்கூட திருப்திகர மிருக்காது. இதை நிவர்த்தி செய்ய ஒவ்வொரு நிமிஷமும் பார்வையிடுகிற தலைமை உபாத்தியாயர்கள் ஒவ்வொரு வகுப்பின் பாடங்களைப் பற்றிய தெளிந்த அறிவுடையோராயிருத்தல் வேண்டும். அப்போது மாத்திரம் உதவி உபாத்திமார்களின் தப்பிதங்களைக் கண்டுபிடித்து, சீர்திருத்தி, பிள்ளைகளின் படிப்புக்கும், உபாத்திமாரின் விருத்திக்கும் பள்ளிக்கூடத்தின் நோக்கத்திற்கும் இசைய நடத்தக்கூடும். மேற்சொன்ன எல்லாக் குறைவுகள் நேரிடுவதற்கு காரணம் உபாத்திமாரின் சம்பளக்குறைவே. இப்போது வகுப்புகளுக்குப் பாடங்களும் பாடக்குறிப்புகளும் (Notes of Lessons) அதிகமாயிருப்பதனாலே அதிக ஊக்கத்தோடும் உற்சாகத்தோடும் எழுதிப் போதிக்க உபாத்திமார்களுக்கு அதிக சம்பள மவசியமே. அதனால் யாதொரு அசௌகரியமில்லாமல் திடகாத்திரராய் வேலை செய்வார்கள்.

பள்ளிக்கூடங்களில், பிள்ளைகளுக்குப் பாடங்களைப் போதிப்பதற்குச் சில சாதனங்களிருப்பதோடு எல்லா சாதனங்களால் எல்லாப் பாடங்களையும் போதிப்பதற்கு அல்லது போதித்த எல்லாப் பாடங்களையும் காண்பிப்பதற்கு, பிள்ளைகளை அடிக்கடி எக்ஸ்கர்ஷனுக்கு (Excursion) அழைத்துப்போவது கடமை. எக்ஸ்கர்ஷன், பாடமேயல்லாமல் உலாவுதலன்று. எக்ஸ்கர்ஷன் நேரங்களை உண்மையாய் உபாத்தியாயர்கள் கையாடினால் பாடங்கள் சம்பந்தமாய் எந்த நோக்கத்தை பிள்ளைகளுக்குக் காண்பித்துப் போதிக்கிறோமோ, அந்த நோக்கங்கள் பல பாடங்களுக்கும் (திருஷ்டாந்தமாக — தென்னைமரம் வாசகத்திற்கும், இயற்கையறிவிற்கும், கிண்டர்கார்ட்டன் சம்பந்தமாயுள்ள பாடங்களுக்கும், சால்ட் டிபார்ட்மெண்டில் (Salt Abkari) கள்ளைப்பற்றி விதிகள் கொடுத்திருக்கிற சிவிக்ஸுக்கும், கணக்கிற்கும்) போதனையாயிருக்கிறது. பூமி சாஸ்திரத்தில் அவ்வவ் விடங்களிலுள்ள மலைகளைப்பற்றி காண்பித்துப் போதிக்கும்போது இந்துதேச சரித்தி

ரத்திற்கும், இயற்கையறிவிற்கும், கணக்கிற்கும், வாசகத்திற்கும், காட்டு இலாக்கா டிபார்ட்மெண்டில், (Forest Department) மலையில் செடி கொடிகளைப்பற்றி விதிகளடங்கிய சிவிக்ஸுக்கும், கிண்டர்கார்ட்டன் சம்பந்தமாயுள்ள பாடங்களுக்கும் போதனையாயிருக்கிறது.

பாடங்கள் வகுப்பில் காண்பித்துப் போதிப்பதற்கு பிள்ளைகளின் தோட்டத்திலும், எக்ஸ்கர்ஷனுக்கு பிள்ளைகளை அழைத்துக் கொண்டு போகும் சமயங்களிலும், ஒவ்வொருவரும் தனிமையாய் ஒவ்வோரிடங்களுக்குப் போகும் சமயங்களிலும், காண்பித்துப் போதிப்பதற்காக அகப்படும் வஸ்துக்களைச் சேகரித்துப் பள்ளிக்கூடத்துக் கண்காட்சி சாலையில் வைத்தால் வேண்டியபோது அவைகளைக் காண்பித்துப் போதிக்க இலேசாயிருக்கும்.

அந்தந்த பள்ளிக்கூடத்து உபாத்திமார்கள் சிறு பிள்ளைகள் பள்ளிக்கூடத்திற்கு தாங்களாய் வரவும், படிக்கவும், பள்ளிக்கூடத்து ஒழுங்குகளுக்கு கீழ்ப்படியவும் தகுந்த ஏற்பாடுகள் செய்துவிட்டால் உபாத்திமார்களாகிய நாம் அந்தந்த வகுப்புகளுக்கு யாதொரு கஷ்டமுமில்லாமல் போதிக்கும் பாடங்களுக்கும், எக்ஸ்கர்ஷன் பாடத்திற்கும் பாடக் குறிப்புகள் தயார் செய்யவும் உதவியாயிருக்கும்.

மேலே சொல்லிய காரியங்களெல்லாவற்றையும் நாம் சற்று கவனித்தால் உபாத்திமாராகிய நமக்கு ஒவ்வொரு பாடத்தைப் பற்றிய தெளிந்த அறிவும், போதிப்பதில் சாமர்த்தியமும், ஏற்படுவதோடு பிள்ளைகளின் மனோ சக்திகள் நாளுக்கு நாள் பூர்ணமாய்ப் பலப்பட்டு பள்ளிக்கூடங்கள் நல்ல விர்த்திக்குவரவும், ஏதுவாகும்.

A. MANGALAM PILLAI,
Lower Secondary, L. M. Elementary School,
Erode.

NUMBER WORK

கணிதம்

'எண்ணும் எழுத்தும் கண்ணெனத் தகும்' என்றபடி எல்லாப் பாடங்களிலும் முக்கியமானது கணக்கே; ஆதலால் அதற்கு நமது பாட்சாலைகளில் ஒரு வாரத்தில் அநேக மணிகள் செலவழிக்கப்படுகின்றன. அப்படி யிருந்தபோதிலும் கணக்கு நன்றாய் கற்பிக்கப் படவில்லை. இதற்குக் காரணங்கள் பலவுள. அவைகளுள் சிலவற்றை இவ்விடத்தில் கூறலாம் —

1. மனக்கணக்கை அதிகமாய் உபயோகப் படுத்தாமல் இருத்தல்.
2. பாலர் வகுப்பில் பல சாதனங்களைக் கொண்டு சொல்லிக் கொடுக்காமை.
3. கணக்கில் அடங்கிய முக்ய விதிகளை (principles) சிறுவர்கள் அறியா திருத்தல்.
4. கொடுக்கும் கணக்குகள் அநுபவத்தில் வைக்கக்கூடாததாய் இருத்தல (not practical).
5. பிள்ளைகள் கணக்கைச் செய்வதற்கு முன், அக் கணக்கின் விடை சுமார் (approximation) எவ்வளவு இருக்குமென்று அறியாதிருத்தல்.

எல்லா வகுப்புகளிலும் மனக்கணக்கையே அதிகமாய் போதிக்கவேண்டும். ஏனெனில் மனக்கணக்கால் பிள்ளைகளின் சாமர்த்தியமும் மனவிரைவும் ஏற்றக்குறைச்சல் இன்மையும் விருத்தியடைகின்றன. பல கஷ்டமான கணக்கில் அடங்கிய விதிகளை (principles) நாம் மனக்கணக்கின் மூலமாக பொருள்களைக் கொண்டு போதித்தால், அவர்கள் இலகுவாய்த் தெரிந்துகொள்வார்கள். மறக்கவும் இடமில்லை. ஒரு வாரத்தில் மனக்கணக்கை எவ்வளவு மணி போதித்தாலும், அவ்வளவும் அவர்களுக்கு நன்மையைக் கொடுக்கக்கூடியதே. எப்பொழுது கணக்கு கஷ்டமாயிருந்து அதிலுள்ள எண்களை பிள்ளைகள் ஞாபகத்தில்வைக்க முடியாமல் இருக்கிறதோ, அப்பொழுதுதான் நாம் அவர்களை சிலேட்டில் செய்யச் சொல்லவேண்டும். எல்லாக் கணக்குகளையும் சிலேட்டில் செய்யும்படி சொல்லுவது அவ்வளவு சரியன்று. ஆனால் சிலருக்கு

மனக்கணக்கு எதற்காகக் கொடுக்கவேண்டுமென்றும், எப்படிக் கொடுக்கிறது என்றும் நன்ருகப் புலப்படவில்லை. அநேக பள்ளிக் கூடங்களில் பிள்ளைகள் கேள்வியின் விடையை சிலேட்டில் எழுது வதும், உபாத்தியாயர் அக் கணக்கைச் செய்து விடையைச் சொல் வதும், பிறகு ஒவ்வொரு சிலேட்டையும் பார்த்து மார்க்குக்கொடுப் பதும் வழக்கமாயிருக்கிறது. இதனுல் மணிக்கு 10 அல்லது 12 கணக்குத் தான் போட முடியும். இப்படிச் செய்யாமல் பின் வரு மாறு செய்யலாம் —

பிள்ளைகள் தங்கள் விடையைசிலேட்டில் எழுதவேண்டியதில்லை. கணக்கின் விடையையும் அவர்களுக்குச் சொல்ல வேண்டாம். சிலரை விடையைச் சொல்லும்படி செய்தால் போதும். அவர்கள் பதில் சொல்லும் பொழுது எப்படி அக்கணக்கைச் செய்தார்கள் என்பதையும் கேட்க வேண்டும். விடையைக்கூறும் பொழுது, அவ் விடை 'சரி, தப்பு,' என்று சொல்லவும் வேண்டாம். கடைசியில் சொன்னுல் போதும். ஜாஸ்திபையன்கள் தவருகச் செய்திருந்தால் அப்பொழுது அக்கணக்கை சொல்லிக் கொடுத்தால் போதும்.

இப்படிச் செய்வதனுல் மணிக்கு 18 அல்லது 20 கணக்குப் போடலாம். ஆனுல் இதில் ஒரு கெடுதலுண்டு, சில பிள்ளைகள், தாங்களே கணக்கைச் செய்யாமல், பிறர் சொல்லும் விடையைக் கூறுவார்கள். இவ்விதமாக நிரம்ப காலம் அவர்கள் செய்ய முடி யாது; சீக்கிரம் கண்டு பிடிக்கப் படுவார்கள். இதில் காலதாமதம் ஏற்படாது.

C. V. KRISHNAMURTI IYER,
Assistant, Town High School,
Kumbakonam.

CIVICS

FOR THE IV STANDARD

ஸி வி க் ஸ்

(முன் தொடர்ச்சி பக்கம் 280)

12. A — ஒவ்வொரு டிபார்ட்மென்டாரும் வரி எதன் மூலமாய் வசூல் செய்கிறார்கள்? தயவுசெய்து சொல்லுங்கள்.

B — (a) ரெவினியூ டிபார்ட்மென்டார் வருமானவரி, நிலவரி மூலமாயும்;

(b) போஸ்டல் டிபார்ட்மென்டார் — ஸ்டாம்பு, மணியார்டர் கம்மிஷன் முதலியவைகள் மூலமாயும்;

(c) ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் டிபார்ட்மென்டார் — பத்திரம் எழுதும் ஸ்டாம்பு மூலமாயும், ரிஜிஸ்டர்செய்யும் பீஸ் (Fees) மூலமாயும்;

(d) ஸிவில் மஜிஸ்டீரியல் டிபார்ட்மென்டார் — பிராது ஸ்டாம்பு மூலமாயும்;

(e) பாரஸ்ட் டிபார்ட்மென்டார் — மரம் விற்பனையாலும்;

(f) எடியுகேஷன் டிபார்ட்மென்டார் — பிள்ளைகளின் சம்பள மூலமாயும்;

(g) ஸால்ட் ஆப்காரி டிபார்ட்மென்டார் — கள், சாராயம், உப்பு, தீர்வை மூலமாயும்;

(h) ரயில்வே டிபார்ட்மென்டார்—ரயில் சார்ஜு மூலமாயும்; கவர்ன்மென்டார் ஜனங்களிடமிருந்து பணம் வசூல்செய்து எல்லா டிபார்ட்மென்டார்களையும் ரக்ஷிக்கிறார்கள்.

13. A — நீங்கள் சொல்வதினால் ரொம்பவும்தெரிந்து கொண்டேன், மேற் சொன்ன டிபார்ட்மென்ட்டு ஏற்பாடுகள் எல்லாம் நம ஜில்லாவில் மாத்திரந்தானா?

B — நம்மிந்தியா முழுமையும் இதே மாதிரிதான். ஆனால் சில விடங்களில் கவர்ன்மென்டாருக்கு குடிகளே நேரில் பணம் செலுத்துகிறார்கள். சில விடங்களில் ஜமீன்தார் ஏற்பாடாயிருக்கிறது.

14. A — ஜமீன்தார் என்பவர் யார்? தயவுசெய்து தெரியப் படுத்தவேண்டும்.

B — அனேக கிராமங்களை யொன்ருய்ச் சேர்த்து அவைக ளுக்குத் தலைவராக ஒருவரை நியமித்து விடுவார். அவருக்குத்தான் அந்தந்த பட்டணங்களின் விஸ்தீரணத்திற் கேற்றபடி ஜமீன்தார் என்றும், 'ராஜா' என்றும், 'மகாராஜா' என்றும், 'நைஜாம்' என்றும் பெயர். இவைகளுக்கு மொத்தமாக "சுதேச சமஸ் தானங்கள்" என்று பெயர்.

15. A — அவர்கள் எல்லாரும் யாருடைய அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டவர்கள்?

B — உதாரணமாக புதுக்கோட்டை, ராமநாதபுரம், கொச்சி, திருவாங்கூர் முதலான சிறிய சமஸ்தானங்கள் எல்லாம் நம்முடைய சென்னை ராஜதானி தலைவரான "கவர்னர்" அவர்களு டைய அதிகாரத்திற்கும், மைசூர் நிஜாம்ராஜ்யம் முதலான பெரிய சமஸ்தானங்கள் ராஜபிரதிநிதியாயும், நம்மிந்தியாவுக்குத் தலைவராயு முள்ள "வைஸராயின்" அதிகாரத்திற்கும் உட்பட்டிருக்கின்றன.

16. A — கவர்னர் எங்கேயிருக்கிருர்?

B — கவர்னரும் அவருடைய உதவியாகிய சட்டச் சபை யாரும் நிருவாகசபையாரும் மாரிகாலத்தில் சென்னைப் பட்டணத் திலும், கோடைகாலத்தில் உதகமண்டலத்திலு மிருக்கிருர்கள்.

17. A — ராஜப்பிரதிநிதியாகிய வைஸராய் எங்கேயி நக்கிருர்?

B — வைஸராயும் அவருடைய உதவியாகிய சட்டச் சபை யும் நிருவாகசபையாரும் மாரிகாலத்தில் நம்முடைய இந்தியாவின் தலைமைநகரமாகிய கல்கத்தாவிலும் கோடைகாலத்தில் 'சிம்லா விலும்' வசிக்கிருர்கள்.

18. A — மேற்சொன்னவர்கள் யாருடைய அதிகாரத்திற் குட் பட்டவர்கள்?

B — கவர்னர் வைஸராயின் அதிகாரத்திற்கும் வைஸராய் இந்தியாமந்திரியின் அதிகாரத்திற்கும் உட்பட்டவர்கள்.

19. A — இந்தியாமந்திரியார் யாருடைய அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டவர்? அவர் எங்கேயிருக்கிருர்?

B — அவர் பார்லியமெண்டாருடைய அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டவர். அவர் இங்கிலாந்தின் தலைநகரமாகிய 'லண்டன் நகரத்தில்' வசிக்கிறார்.

20. A — பார்லியமெண்டார் என்றால் யார்?

B — இங்கிலாந்தின் ஜனங்களில் "ஏழைஜன சபை" (House of Commons) "பிரபுச்சபை" (House of Lords) என்ற இரு விதக் கக்ஷியாக பிரிந்திருக்கிறார்கள். அவ்விடத்தில் எந்த விஷயங்களும் அவர்களுடைய ஆலோசனையில்லாமல் நடத்தமாட்டார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட சபையாருக்குத்தான் "பார்லியமெண்டார்" (Parliament) என்று பெயர்.

21. A — அவர்களுக்கும் மேலானவர் யார்? அவர் வசிக்கும் இடம் எது?

B — அவர்களுக்கு மேலானவர்தான் நம்மை மிகு விசுவாசத்தோடும், மிக்க கருணையோடும் ஆள்கிறவரான "ஐந்தாவது ஜியார்ஜ் சக்ரவர்த்தியார்" அவர்தாம் நம்மை முன்னே யாண்டு காலஞ்சென்ற ஏழாவது எட்வர்ட் சக்ரவர்த்தியாரின் மூத்தகுமாரர். அவர் இங்கிலாந்தின் தலைநகரமாகிய "லண்டன்" நகரத்தில் வசிக்கிறார்.

22. A — எனக்கு இத்தனை தெளிவாக ஸிவிக்ஸ் பாடத்தை சுலபமாக தெரிவித்த உமக்கு வந்தனமளிக்கிறேன்.

M. S. SRINIVASACHARRY,
Headmaster, Board School,
Kanai, Perumbakam Post,
Venkatesapuram, S. I. Ry.
Villipuram Taluq.

DUTIES OF A VILLAGE SCHOOLMASTER.

(HOW TO CONDUCT A READING LESSON.)

கிராம உபாத்தியாயரின் கடமை.

(வாசகபாடம் நடத்தும் வகை.)

'கிராம உபாத்தியாயரின் கடமை' யென்பது கிராமத்திலுள்ள உபாத்தியாயர்கள் செய்யக் கடமைப்பட்டுள்ள காரியத்தைக் குறிப்பதாகும். அக்காரியம் இன்னதென்றும் அதனைச் செய்வகை இவ்வகை யென்றும் இத்தலைப்பின்கீழ் இங்கு விவரித்துரைக்கப்படும். சென்ற வருடத்தின் முன் வருடத்தில் இம்முறையில் எம்மால் பல வியாசங்கள் எழுதப்பட்டன. பல்லோர் அவற்றைப் படித்துப் பலனடைந்தனர். படியாதவர்கள் அவற்றைப் படித்தால் பல் வகையிற் பயன் பெறலாம்.

உபாத்தியாயர்களைச் சீர்திருத்தவேண்டிய முக்கிய காரியத்தையே முதன்மையாகக் கொண்டதோர் தொழிலே யாம் மேற்கொண்டிருத்தலை யுன்னி 'கிராம உபாத்தியாயரின் கடமை' என்னும் தலைப்பின்கீழ் அவர்கள் அவசியம் அறியவேண்டிய முக்கியாம்சங்களை இக்காலத்தில் இயன்றவாறு இப்பத்திரிகை வாயிலாகப் பிரசுரித்து வருவோம். இவ்விஷயங்கள் விசேஷமாய் இந்த எமது செங்கற்பட்டு ஜில்லாவுக்கென ஏற்பட்டுள்ள 'செஷனல் ஸ்கூலில்' வாசிக்கவரும் எலிமெண்டரிப் பாடசாலைகளின் உபாத்தியாயர்களது அபரிபக்குவ சாமானிய விஷய ஞானத்தை விளக்கும் நோக்கத்தால் எழுதப்படுவன. ஆயினும், இவை பலருக்கும் பயன்படக் கூடியவைகளாகவே இருக்கும்.

சாதாரணமாய்க் கிராமங்கள்தோறும் பள்ளிக்கூடங்கள் பரவியே இருக்கக் காணலாம். ஒன்றேயல்ல இரண்டு மூன்று பள்ளிக்கூடங்களும் ஒரு கிராமத்தில் ஏற்பட்டிருத்தலுண்டு. ஆகவே ஒரு கிராமத்தில் உபாத்தியாயர்கள் ஒருவரேயன்றி இருவர் மூவருமிருப்பார்கள். ஆகையால் எவ்வூரிலும் ஏதோ ஒருவகையில் பிள்ளைகளுக்குக் கல்வி கற்பிக்கப்பட்டே வருவதாயிருக்கிறது. இக்காரியம் இக்காலத்தில் மட்டுமல்ல முற்காலத்திலும் அக்காலத்துக்கேற்றதோர் வகையில் நடந்துவந்தது.

என்றாலும் அக்கல்வி, நல்லாசிரியன் பத்திராசிரியர் சமீபகாலத்தில் வெளியிட்ட 'நாடகமஞ்சரி' என்னும் ஒரு நவீன விநோதப் புத்தகத்தில் விளக்கிக் காட்டியவிதம் கேவலம் கல்வி கேள்வியும், சமயோசித ஞானமும், யுக்தாயுக்த விவேகமும், போதனைமுறையும் அறியாத அநாகரிக நிரக்ஷரகுக்ஷிகளான ட அ௵ உபாத்தியாயர்களைப் போன்றவர்களால் கற்பிக்கப்பட்டு, கிராமத்துப் பிள்ளைகள் க்ஷேமத்திற் குறையாதபடி உபாத்தியாயர்களால் ஊரும் நாடும் சீர்படுங்காலம் சித்திக்கக் கடவதாக அநுபவசித்தமான அரிய உபாயங்கள் இங்கு உணர்த்தப்படும்.

ஆனதுபற்றியே தம்மை வழிப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டிய குறைவுகளையுடைய அநுபவமற்ற ஏனைய உபாத்தியாயர்களுக்கும் அநுபவ முதிர்ச்சியும் திறமையும் வாய்ந்த உபாத்தியாயர்களுக்கும், இடையில் வியத்தியஸ்தங் கூறு மத்தியஸ்தனும், சேதி சொல்லும் தூதனுமாய்ப் போதனைசெய்யும் சாதனைகளை நூதன வழியில் மேற்கொண்டு தொல்லாசிரியரும் மற்றும் பல்லாசிரியரும் புகழ் நல்லாசிரியன் நாடெங்கு முள்ள நல்லாசிரியரும் நயந்து நாட நமது நமச்சிவாய முதலியாரால் நாட்பட நடத்தப்பட்டு வருகின்றது.

அநேகர் இப்பத்திரிகை எவ்வாறு நடை பெறுமோவென இதுகாறும் ஆறுவருட காலமாக இதனது நிகழ்ச்சியையும் புகழ்ச்சியையும் எதிர் நோக்கி நாமும் இதைத் தருவிக்கலாமோ, சற்று நிதானிப் போம். எத்தனையோ பத்திரிகைகள் இதைப் போல் இது வரையில் வெளிவந்து வெளுத்துப் போயின. கட்டினபணமும் நட்டமாய் விட்டது. திட்டமாய் இது எம்மட்டில் அட்டியின்றி நெட்டுமோ சற்று முட்டிப் பார்ப்போமென எட்டி நின்றனர். துரைத்தனத்தாரும் இவ்வகைக் கருத்தினைக்கொண்டு பொறுத்தனரெனின் ஏனையோரை ஏனெனக் கேட்பானேன்.

ஆயினும் இப்போது சில வருஷகாலமாக நமது துரைத்தனத்தாரும் முக்கியமாய் முன்னுக்கு வந்து ஜில்லா போர்ட்டாரும், தாலூக்கா போர்ட்டாரும் மற்றும் தமிழ் நாட்டுச் சுதேச ராஜ்யாதிகாரிகளும் அவரவர் தத்தம் அதிகாரஞ் செல்ல ஏற்பட்டுள்ள எல்லைக்குள் உள்ள எல்லாப் பள்ளிக் கூடங்களுக்கும் 'நல்லாசிரியனை'ச் செல்ல விட்டுள்ளார். வித்தியாதிகாரிகளும் விரும்பி விஷயதானம் புரிந்து வருகின்றார். கலைவல்ல அபிமானிகளும் நிலை கொள்

ளும் இதனது விஷய வளமையை விசேஷிப்பிக்க விரைந்து முன் வந்துள்ளார். இனி உபாத்யாயர்களுக் கெனவே உலவிவரும் நமது 'நல்லாசிரியனை' அபாத்திரரான அன்னியர் அபேக்ஷித்த லரிதாகை யால் சுபாத்திரரான உபாத்தியாயர்கள் உபேக்ஷை செய்யாது அபே க்ஷிப்பாரென்பது கருதி, எல்லோரும் நல்லாசிரியனை யேற்றல் மிகுதி யும் தகுதி.

இனி எடுத்த விஷயத்தைத் தொடுத்துப் பேசுவோம். நாடெங் கும் நாடோறும் பாட சாலைகளில் நாடி நடத்தும் பாடங்களில் யோசிப்பதாயின் வாசிப்பே மிகவும் நேசிக்கும் பாடமா யிருக்கின் றது. இவ்வாசக பாடம் சித்த மொத்துழைக்கும் உத்தம உபா த்தியாயர்களைப் பெற்றிருக்கும் பாட்சாலைகள் சிலவற்றில் மட்டுமே தெளிவாய் போதிக்கப்பட்டு வருகின்றதே யன்றி பெரும்பாலும் அநேக கல்விச்சாலைகளில் இது செவ்வனே நடைபெறுக் குறை பெரிதுங் காணப் படுகின்றது.

இதற்கு முக்கிய காரணம் உபாத்தியாயர்கள் போதனைமுறை யறியாக் குறையெனச் சரிவரத் தெரியவருகிறது. சாதாரணமாய் ஓரிடத்திற்குப் போய்சேர பல வழிகளிருப்பினும் அவற்றிற் சில தூரவும், சில சேரவும் இருக்கும். மற்றுஞ் சில கல்லும் முள்ளும் கலந்து கால்கடுக்கச் செய்வனவாகக் காணும். இப்படியே போதனை முறை வழிகளும் பலவுள. சரியான வழிகளை யறியாத உபாத்தி யாயர்கள் தாம் செய்யக் கடமைப்பட்டுள்ள காரியங்கள் எவ்வகை யிற் செய்வதென எளிதில் உணர ஏதுவின்றிக் கல்லும் முள்ளும் கல ந்த வழியில் கால்கடுக்கச் செல்லுபவரை யொத்துக் கஷ்டப்படுவார் கள். வழிதெரிந்த வாத்தியார் செய்வகையிற் செய்து உய்வகையில் உய்வார்.

சாதாரணமாக வாசகபாடத்தை உபாத்தியாயர் மிகவும் யோ சனையோடு போதிக்கவேண்டி யிருக்கிறது. அப்படியிருக்க அப் பாடம் பெரிய வகுப்புக்களிலும் சரியாக நடத்தப்படுகிறதில்லை. எழுத்து நடை படிந்தால் வாசகநடை படிந்ததாக எண்ணப்படுகி றது; இது பிசகு. எழுத்து விடாமல் ஒருவன் வாசிக்கக் கூடுமா யினும் அவ்வாசகம் சொன்னயம் பொருணயம் தோன்றச் சோர் வின்றிக் கோவையாய் வாசிக்கப்படாதாயின் அது வாசகபாட மாகாது. இதற்குத் திருஷ்டாந்தமாக —

'சூடாமணி நிகண்டு' என்னும் சொற்றொடரை ஒருவன் ஒரு மிக்கப் பிரிவின்றி வாசிப்பானாயின் அப்படி வாசித்தல் சரியாக மாட்டாது. அதனை சூடாமணி நிகண்டு எனப் பிரித்து வாசிப்பதும் முறையறிந்து வாசித்த தாகாது. அதுவே சூடா மணி நிகண்டு எனவும், சூடாமணி நிகண்டு எனவும் பிரிவு தோன்ற வாசிக்கப் படுமாயினும் இவ்விரண்டனுள் கடையிற் பிரித்துக் கழறும் முறையே சிறந்து காட்டவல்லது. இவ்வகையிலே 'அவன் நல்லபையன்' என்னும் வாக்கியத்தை அவன் நல்ல பையன் எனத்தனித்தனி நிறுத்திப் பிரித்துப் படித்தலும் சரியாகாது. இனி அதை அவன் நல்ல பையன் எனப் பிரித்துப் படிப்பதாயினும் அவ்வோசையில் அவன் பையனல்ல என்னும் அர்த்தத்தை தரும் ஓசை வரும். ஆகையால் அவ் வாக்கியத்தை அவன் நல்லபையன் எனப் பிரித்துரைக்கும் முறையே சரி. நல்ல என்னும் பெயருரிச்சொல் பையன் என்னும் பெயரைத் தழுவி அவனது குணத்தை யுணர்த்த வந்தமையால் அதனை அப் பதத்தோடு இதம்பெற இணைத்தலே குணம்.

இம் முறையறியா உபாத்தியாயர்களில் சிலர் பிள்ளைகள் வேகமாகப் படிக்கக் கற்றிருந்தால் போதுமெனக் கருதி படபடவெனப் படிக்கும் பிள்ளையே துடியெனக் கொண்டாடுகின்றனர். அப்படி படிக்கும் பையன்தான் படித்த பாடத்தின் பயன இன்னதென அறியாமல் கேவலம் எழுத்து நடையில் மாத்திரம் பயின்றவனாகப் படித்த துணராப் பாமரனை யொத்து அவசரப்பட்டு அவலமாய்ப் போவான். அவன் உச்சரிக்கும் வார்த்தைகளும் ஸ்பஷ்டமா யிருக்க ஏதுவில்லை. வாசகபாடத்தைக் குறித்த வித்தியாவிதிகள் இன்னவென இங்கிசைப்போம் —

"வார்த்தைகளை ஸ்பஷ்டமாக உச்சரித்துப் பேசுவதில் வழக்கம். வாய்மொழியாகத் தொடர்ச்சியாகக் கதை சொல்வதில் அப்பியாசம். சங்கதி தெரிவதற்காக மனதிற்குள்ளேயே வாசித்துக் கொள்வதும், உரக்க வாசிப்பதும்." * * * * * * *

"அவசரமாய் எழுதப்பட்டிருக்கிற கையெழுத்திலே ஸ்பஷ்டமாயுள்ள கையெழுத்துப் பிரதி யொன்றையும், அங்கீகரிக்கப்பட்டயாதொரு வாசக புஸ்தகத்திலிருந்து தெரிந்தெடுக்கப்படும் ஒரு பாகத்தையும் கஷ்டப்படாமலும், சரியாகவும் வாசிப்பதும்" * * * *

ஆகையால் வித்தியார்த்திகள் வாசிக்கும்போது தடுமாறுமலும், உச்சரிப்பு பிசகாமலும், தமக்கும் தாம் வாசித்தலைக் கேட்கும் பிற

ருக்கும் தம்மால் வாசிக்கப்படும் விஷயம் இன்னதெனத் தெளியு மாறு எந்தெந்தச் சொற்களை எவ்வாறு சேர்த்து வாசிக்கவேண்டு மென்பதை யறிந்து, வாசிக்கும்படி உவாத்திமாரால் உணர்த்தப் பட்டவர்களா யிருக்கவேண்டும். இதனைச் சற்று உற்றுணர்ந்த உபாத்தியாயர்களே நன்மையைச் சீக்கிரத்தில் கண்டறிந்தவராவார் கள். நிறுத்துப் புள்ளிகளைப் பாராட்டிப் படிப்பதுமட்டும் போதாது. அர்த்த பாவந்தோன்ற நவரசங்களும் விளங்க வாசக பாடம் அமையவேண்டும்.

பெரும்பாலும் எல்லாக் கிராமங்களிலும் வாசகபாடம் ஏதா வது ஒருவகை இசையோடு எவ்வகையிலோ சம்பந்தப்பட்டு உபாத் தியாயர்களும், மாணக்கரும் அறியாவண்ணம் இசைந்து நடந்தேறி வருகிறது. இக்குற்றம் பிறர் எடுத்துக் காட்டுமளவும் அவர் களுக்குத் தெரிவதில்லை. ஏனெனில் அவர்கள் அதில் வெகுநாளாகப் பழகிப் போயிருப்பார்கள். இது அவர்களின் குற்றமன்று. நமது நாட்டுப் பூர்வீக வழக்கமா யிருக்கிறது. இவ்வழக்கம் திண்ணைகளில் இராமாயண பாரத பாகவதாதி புராணங்களைப் படித்துப் பிரசங்கிக்கும் இடங்களில் விசேஷமாய்க் காணலாம். இசைக்கருவிகள் இருப்பினும் இராவிடினும் இசைமட்டும் இராமற் போகாது. அதை அவ்வாறு செய்யுமாறு சேஷ தருமமென்னும் விசேஷ தரும சாஸ்திரமொன்று கூறுகிறதாம். வசன நடையில் நிகழ்ந்துள்ள புத்தகங்களும் அவ்வகையினே வாசிக்கப்பட வேண்டு மென அந்த சாத்திரம் அறைகின்றதாம்.

புராண வசனங்களை விராமத்தோடு கிராமங்களில் சாவடி, சத்திரம், கோயில், குளக்கரை, பஜனைக்கூடம், மடம் மற்றும் தெருத்திண்ணை முதலிய இடங்களில் மாலைப் பொழுதில் பலர் கேட்க வழக்கமாய் வாசிக்கும் சாமானிய ஜனங்கள் தாம் வாசிப் பதை இராகத்தோடு வாசிப்பதற்கு மற்றொரு காரணம் அநுபவ சித்தமாய் அமைந்திருக்கிறது. அதாவது அப்படி வாசிக்க ஏற் படுபவர்களில் அநேகர் கல்விமான்களாய் இருக்க நேரிடுவதில்லை. வாசிக்கவேண்டிய நூல்களிலோ சாதாரணமாய் வடமொழிச் சொற் கள் ஆங்காங்கு விரவி வருவது வழக்கம். அவற்றில் அவர்களுக்குப் பழக்கமிராது. ஆகையால் அன்னோர் வாசிக்குங்கால் பிரம்ஹாஸ்த் ரம், ஆக்நேயாஸ்த்ரம் முதலிய வடமொழிச் சொற்களை தாம் உச்ச ரிப்பதன்முன் சற்று நிதானிக்க வேண்டி யிருக்கும். அப்படி நிதா

னிக்கவேண்டிய நேரத்தை இசையோட்டி நீட்டிக் காட்டிக் கழப்புவர். இப்படிச் செய்யும் இக்காரியம் சித்திரம் எழுத நன்றாய்ப் பழகாத பிள்ளைகள் கோடுகளின் கோணல் தோன்றாதிருக்கும்படி தடித்த கோடுகளால் தமது சித்திரத்தை முடித்துக் காட்டுவதொக்கும்.

இசை கூட்டி வாசிக்கும் முறை பள்ளிக்கூடத்துப் படிப்புக்கு முற்றும் முரணானது. எப்படி யெனின் வாசகபாடத்தில் அச்சிட்டிருக்கும் விஷயம் அதனை எழுதினோர் நேரில் இருக்க நேரின் அவர் அதை வாய்மொழியால் வார்த்தைகளாகச் சொல்லக் கூடியதுதானே. அப்போது அவ்விஷயம் பேசும் பேச்சாக நிகழுமேயன்றி இசையோ டிசைவதுண்டோ! வாசகபாடமாய் புத்தகத்தில் அச்சிடப்பட்டிருப்பது அவரது வாசகமேயன்றோ? ஆதலால் வாசகபாடம் அவ்வாறே வாசகமாய் அமையவேண்டும். வாசகம் என்றால் பேச்சு. வாசகபாடம் நடக்கும்போது வாசிக்கும் பிள்ளை பேசும் பிள்ளையாகவும் மற்றப் பிள்ளைகள் அப்பேச்சைக் கேட்க விருக்கும் பிள்ளைகளாகவும் வகுப்பறை அந்நேரம் அமையவேண்டும். புத்தகம் கையில் வெறுமனே வியாஜமாக வைத்துக்கொண்டு படிப்பவன் தன் பார்வையை அதன்மேல் இலாகவமாகச் செலுத்தி தான் அவ்விஷயத்தை எழுதிய கிரந்த கர்த்தாவை யொத்து அவருக்குப் பிரதிநிதியாகத் தான் அவ்விஷயத்தை விளக்கிக் காட்டுபவனைப்போல் வாசிக்கவேண்டும்.

வாசிக்கும்போது சிறுவர்களிற் சிலர் விஷயஞான விசேஷத்தால் தலையசைத்தும், புருவம் நெறித்தும், முகம் சுளித்தும், கண் காட்டியும் கைநீட்டியும் அபிநயித்தும் வாசிப்பதுண்டு. இப்படி வாசித்தல் பிசகாகாத போதிலும் 'அதிவிநயம் தூர்த்த லக்ஷணம்' என்னும் முதுமொழிப்படி அது அசங்கதமாய் முடியும். ஆகையால் இச்செய்கைகளைக் கதையை நடித்துக் காட்டுஞ் சந்தர்ப்பங்களில் சாதாரணமாய்க் கூட்டிக் கொள்க. இதற்கு இசையும் அவசியமே. இவ்விசையோ விஷய வேற்றுமைக் கேற்றபடி வெவ்வேறு வகையில் வித்தியாசப்பட்டு விரவியிருத்தல் வேண்டும். இதனை உபாத்தியாயர் இணைத்து இசைக்கவேண்டும். இதிலும் பேச்சே பிரதானமாக இடம் பெற்றிருக்கவேண்டும். இசையும் இசைந்த சில இடங்களில் மட்டுமே திட்டமாக ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும்.

வாசக முறையில் நன்ருய் வழக்கப்படுவதற்கு மாணுக்கரை அப்பாடம் நடத்தப்படுவதன்முன் சற்று நேரம் ஒருவரோடொருவர் வகுப்பில் எதிரெதிரே எழுந்து நின்று அவ்விஷயமாய்ச் சம்பாஷிக்கச் செய்யவேண்டும். உடனே அவ்வழியே அவர்களை வாசிக்கச் செய்யவேண்டும்; அன்றியும் படிக்கவேண்டிய பாடத்தைத் தொடர்ச்சியாய் கதையாகச் சில வித்தியார்த்திகளைக் கொண்டு ஏற்றவாறு சொல்விக்கவும் வேண்டும். வாசகத்தை ஒரு பாடமாகக் கருதிக் கஷ்டப்படாமல் அதனை அலக்ஷியமாய் எண்ணிப் பேசுவதற்குப் பதிலாக அப்பேச்சையே அச்சிட்டுக் காட்டியிருக்கும் புஸ்தகத்தை வாசித்துக் காட்டுவதான வழக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறதென்று பிள்ளைகளுக்கு விளங்கச் சொல்லவேண்டும். வாசகபாடத்தை பேசும் பேச்சென்று எண்பித்துக் காட்டவேண்டும்.

வாசகபாடத்தைக் குறித்து இன்னமும் விவரமாய்ப் பன்னிச் சொல்லவேண்டுமானல் அநேகம் சொல்லலாம் — வாசிக்கையில் புத்தகத்தைப் பிடிக்கும் விதம், நிற்கவேண்டிய வகை; உரத்து வாசித்தல், நிதானமாய் வாசித்தல், மனதிலேயே வாசித்தல் ஆகிய வாசக வகைகளின் பிரயோஜனம், நிறுத்துப் புள்ளிகள் இன்னவை, அவைகளுக்குத் தனித்தனியே நிறுத்தவேண்டிய நேரம் இவ்வளவு என்பவை போன்ற விஷயங்கள் பலவும் விவரித்தல் வாசகபாட சம்பந்தமானவைகளாகவே யிருக்கும். அன்றியும் தெத்தித்தெத்தி வாசித்தல், சொன்னதைச் சொல்லி வாசித்தல், எழுத்தைக்கூட்டி வாசித்தல் முதலியவைகளையும் கண்டித்துரைத்தல் இத்தலைப்பின் கீழ் இடம் பெறலாகும். மேலும் உச்சாரணபேதம், அர்த்தஞானபேதம் நேரிடாமை முதலிய எச்சரிக்கைகளைக் குறித்தும் இவ்வியாசத்தில் பிரஸ்தாபிக்கலாம். ஆனல், இவை யாவும் விஷயப்பெருக்கை யஞ்சி விடுத்தனம்.

வாசகபாடம் இருவகை யென்பதை உபாத்தியாயர்கள் சரிவர அறியவேண்டும். அவை அச்செழுத்தையும், கையெழுத்தையும் வாசித்தல் என்ப. கையெழுத்துப் பிரதிகளை வாசிக்கச் செய்தல் கஷ்ட சாத்தியமான காரியமேயாயினும் பழக்கத்தால் அது சாதகப்படுத்தக் கூடியதே. இதற்கென இந்நூலாசிரியர் பாலர் முதல் பத்து வகுப்பு வரையில் எழுதிப் பிரசுரித்திருக்கும் வாசகபாட புத்தகக் கோவையில் குறிக்கவேண்டிய பாட புத்தகங்களின் கடையில் சில ஏடுகள் கையெழுத்துப் பிரதிகளாகவே சேர்க்கப்

பட்டிருக்கின்றன. கையெழுத்துப் பாடப் பழக்கத்தின் பொருட்டு பலவகைக் கையெழுத்துப் பிரதிகளையும் உபாத்தியாயர்கள் சேகரித்துச் சித்தமாய் வைத்திருக்கவேண்டும். தவிர வாசகபாடம் செவ்வனே வழக்கமாம் பொருட்டு கண்டதை யெல்லாம் மாணுக்கர் வாசிக்கும் வழக்கத்தைப் பழக்கி வைக்கவேண்டும். 'கண்டதைக் கற்கின் பண்டிதனுவன்' என்னும் பழமொழியும் பகர்வதுண்டே. இதற்காக சிறுவர் சிறு கதைகள் விநோதமாய் வீட்டில் வாசிக்கும் படிக்குஞ் செய்யலாம். சிறுவர்க்கான சிறு கதைகள் அமைந்த புத்தகங்கள் அநேகம் எங்கும் பரவியே இருக்கின்றன. இனி இதுகாறும் வித்தியாவிதிகளில் நெடுநாளாக வாசகபாடத்தின் அங்கமாகச் சேர்க்கப்பட்டு, சில வருஷகாலமாகப் பிரத்தியேக பாடமாகக் குறிக்கப்பட்டிருக்கும் செய்யுள்பாடம், பாட்டுப் பாடம் போதிக்கும் முறைகளைப்பற்றி அடுத்த முறை எடுத்துக் காட்டுவோமாக.

சி. வே. சண்முக முதலியார்,
ஸெஷனல் ஸ்கூல் மாஸ்டர்,
செங்கற்பட்டு ஜில்லா.

பொன்னேரி,
31—5—1911.

CORONATION OF KING GEORGE V.

ஜார்ஜ் சக்ரவர்த்தியவர்களின் பட்டாபிஷேகம்

இம்மாதம் 22 ௳ வியாழக்கிழமை சரித்திர சம்பந்தமாகப் பிரசித்தி பெற்றது. அன்று, புவிச் சக்ரவர்த்தியாகிய ஜார்ஜ மன்னருக்கு லண்டன் நகரத்தில் பட்டாபிஷேகம் சகல ஆடம்பரங்களுடன் நிறைவேறிற்று. உலகத்தை ஒரு குடைக்கீழ் ஆள்வது என்பதை உண்மையாகக் கொண்டுள்ள இந்த பிரிடிஷ்ராஜ்யத்தின் வல்லமையைப் புகழவல்லோர் யாவர். இம்மன்னர் தமது பனிவியாராகிய மேரி அரசியாருடன் சமீபகாலத்தில் நமது நாட்டிற்கு வந்து கண்டு களித்துச் சென்றனராதலின், இந்திய சக்ரவர்த்தியாராக மகுடம் சூட்டிக்கொள்ள இங்கு வருவார்கள் என்று கேள்விப்பட்டு மகிழ்கின்றோம். சக்ரவர்த்தியார் தாமே இங்குவந்து மகுடம் சூட்டிக் கொள்வது இதுவே முதல் முறை. டில்லி நகரம் பூர்வகாலம் முதல் சரித்திர சம்பந்தமாகப் புகழ் பெற்றது. இந்திய அரசர்களும் மகம்மதிய அரசர்களும் நிலைத்து அரசாண்ட இடம்

அதுவே. அவ்விடத்திலேயே இவ்வருடம் டிஸெம்பர்மீ பட்டாபிஷேகம் நிறைவேறும். நமது நாட்டவர் ராஜ விசுவாசத்தில் மிக்கவர்கள் என்பது,

"திருவுடை மன்னர்க்காணின் திருமாலைக் கண்டேன் என்றும்" "அனைவர்க்கும் தெய்வம் இலை மகைப்பைம் பூண் இறை"

முதலிய வாக்கியங்களால் இனிது விளங்கும். அரசர்யாரும் திருமாலின் அமிசமுடையார் என்பதே சாஸ்திர வழக்கு. இனி நமது சக்ரவர்த்தியாராகிய ஜார்ஜ் மன்னரும் அவரது தருமபத்தினியாராகிய மேரியரசியாரும் நெடுங்காலம் செங்கோல் செலுத்தி நம்மை இன்புடன் ஆண்டருள வாழ்த்துவோமாக —

நாமாவளி

1. திருவளர் ஜார்ஜி மகிபாலா
   தேசமெல்லாம் புகழ் குணசீலா
2. அன்னையாம் மேரிப் பெண்மணியே
   அருள் ஜார்ஜூக்கொரு கண்மணியே
3. ஆயுரா ரோக்கியம் பெற்றிடவே
   அன்புடன் நல்வாழ் வுற்றிடவே
4. புத்திர பௌத்திரர் ஓங்கிடவே
   புன்மைகளெல்லாம் நீங்கிடவே
5. நாடுகளோங்க நகரோங்க
   நாட்டினில் மாந்தர் குறைநீங்க
6. வானம் மழையைப் பொழிந்திடவே
   வறுமை யெலாம்விட் டொழிந்திடவே
7. பாவலர் நாவலர் புகழ்பாட
   பாரினில் பகைமையெலாம் ஓட
8. தங்கிய செங்கோல் தழைத்தோங்க
   தானமும் தருமமும் மிக வோங்க
9. ஒற்றுமை எங்கணும் பரவிடவே
   உலகமெல்லாம் நலம் விரவிடவே.

பத்திராதிபர்.